Lietas Nr. 128027414
Lietas arhīva Nr. 1-0274-14/11

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa

tiesnese A.Orniņa

2014.gada 17.jūnijā Rīgā, Daugavgrīvas ielā 58, rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta /pers. A/ sūdzībā par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka /pers. B/ 2014.gada 11.aprīļa lēmumu Nr.10/ZV147190/1

Aprakstošā daļa

2014.gada 12.martā Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes inspektors M.Nazarovs sastādījis protokolu, kurā konstatēts, ka /pers. A/ 2014.gada 12.martā plkst.9./adrese/, pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumus ar transportlīdzekli ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ stāvēja 326.ceļa zīmes darbības zonā, tādejādi neievērojot Ministru kabineta noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" 135.11.punkta prasības, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā Latvijas APK) 149.^{10} panta piektās daļas 11.punktā, par ko uzlikts naudas sods 40 EUR apmērā.

/pers. A/ tiesā pārsūdzējis Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka /pers. B/ 2014.gada 11.aprīļa lēmumu ar kuru atstāts negrozīts lēmums ZV Nr.147190 par naudas soda uzlikšanu /pers. A/.

Pārsūdzētajā lēmumā secināts, ka balstoties uz lietas materiāliem (protokols, inspektora M.Nazarova ziņojums, fotogrāfijas, video ieraksts) konstatēts, ka /pers. A/ ar transportlīdzekli ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ stāvēja 326.ceļa zīmes darbības zonā, tādejādi izdarot pārkāpumu, par kuru saukts pie administratīvās atbildības. Pārkāpējs nav pierādījis faktu, ka transportlīdzekli apstādinājis, jo izlaidis pasažieru – invalīdu, par šādu faktu nav informējis arī protokola sastādīšanas brīdī. Inspektors M.Nazarovs ziņojumā norādījis, ka konstatējot pārkāpuma faktu, no transportlīdzekļa nav izkāpis neviens pasažieris ar redzamām invaliditātes pazīmēm. Ja pārkāpējs veicot komercpārvadājumus, būtu ievērojis Autopārvadājumu likuma 37.panta otrās daļas nosacījumus, tad viņam iesniegumā, ar kuru apstrīdēts lēmums, vajadzēja norādīt personu, kura viņam it kā uzrādīja invalīdu stāvvietas izmantošanas karti.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 288.punktu un 288.3.punktu, 326.zīmes darbības zonā atļauta invalīdu iekāpšana transportlīdzekļos, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti, vai izkāpšana no tiem. Saskaņā ar 288.4.punktu, 326.zīmes darbības zonā atļauta pasažieru iekāpšana un izkāpšana pasažieru sabiedriskajos transportlīdzekļos.

Transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ nav apzīmēts ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti un tas nav pasažieru sabiedriskais transports.

Administratīvā atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 11.punktā, kurā noteikts, ka par stāvēšanu 326.ceļa zīmes darbības zonā uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit *euro* apmērā. No minētā izriet, ka nepieciešams konstatēt: 1) vai transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai un 2) vai ir pārkāpti apstāšanās vai stāvēšanās noteikumi.

Ceļu satiksmes noteikumu 1.4.punkts nosaka: ,,Apstāšanās - transportlīdzekļa apturēšana uz laiku, kas nepārsniedz piecas minūtes, ja tā ir nepieciešama pasažieru iekāpšanai transportlīdzeklī vai izkāpšanai no tā, kravas iekraušanai transportlīdzeklī vai izkraušanai no tā". Ceļu satiksmes noteikumu 1.40.punkts nosaka: ,,Stāvēšana -transportlīdzekļa apturēšana, ja tā nav saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā, kā arī transportlīdzekļa apturēšana uz laiku, kas pārsniedz piecas minūtes, ja tā ir saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā". Tātad, lai transportlīdzekli uzskatītu par apstājušos, ir jāpastāv vienlaicīgi diviem sekojošiem nosacījumiem: 1) automašīna apturēta uz laiku, kas nav ilgāks par piecām minūtēm, un 2) automašīna apturēta pasažieru uzņemšanai vai izlaišanai vai arī automašīna apturēta kravas iekraušanai vai izkraušanai no tās.

Ja iztrūkst kaut viens no šiem nosacījumiem, automašīnu nevar uzskatīt par apstājušos, bet gan par novietotu stāvēšanai. Savukārt automašīnu var uzskatīt par novietotu stāvēšanai, ja faktiskie apstākļi atbilst vismaz vienam no sekojošiem nosacījumiem: 1) automašīna apturēta, bet tas nav saistīts ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā; 2) automašīna apturēta uz laiku, kas pārsniedz piecas minūtes, ja tā ir saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā.

Abas minētās definīcijas nav pretrunā viena otrai, bet skaidri definē apstāšanās un stāvēšanas robežas, proti, kurā brīdī uzskatāms,

ka automašīna novietota stāvēšanai. Tātad, lai automašīnu uzskatītu par apstājušos, ir jānotiek darbībai, proti, pasažieru izkāpšanai vai iekāpšanai vai arī kravas izkraušanai vai iekraušanai, taču ja automašīna ir apturēta kaut vai uz vienu minūti, bet tai pat laikā, apturēšanas iemesls nav nepieciešamība izlaist vai uzņemt pasažierus vai arī izkraut un iekraut kravu, tad tā ir uzskatāma par automašīnas stāvēšanu.

Minētais Ceļu satiksmes noteikumu apstāšanās un stāvēšanas skaidrojums ir norādīts arī Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 4.augustā pieņemtā sprieduma lietā Nr.A42546307 A3092-08/6. Balstoties uz lietas materiāliem, konstatēts, ka Pieteicējs ar transporta līdzekli ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ stāvēja 326.ceļa zīmes darbības zonā, tādējādi izdarot pārkāpumu, par kuru saukts pie administratīvās atbildības. Ceļu satiksmes noteikumu 135.11.punktā ir noteikts, ka ir aizliegts apstāties un stāvēt 326.ceļa zīmes darbības zonā. Tādējādi Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes darbiniekam bija pamats piemērot naudas sodu saskaņā ar LAPK 149^{10}.panta 5.daļas 11.punktu, līdz ar ko šajā lietā apstākļi tika izvērtēti atbilstoši visām materiālo tiesību normām.

Par Latvijas APK $149.^{10}$panta piektās daļas pārkāpumu ir paredzēts tikai viens soda veids un apmērs - četrdesmit *euro.* Tas nozīmē to, ka konstatējot attiecīgo pārkāpumu, iestādei nav nepieciešams vērtēt lietas apstākļus, lai pamatotu konkrēta soda apmēra piemērošanu un pietiek tikai ar pārkāpuma konstatāciju. Tādējādi Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes darbiniekiem nav pienākums vērtēt piemērojamā soda apmēru un veidu, jo likums nosaka tikai vienu soda veidu un apmēru. Tādējādi, ņemot vērā Latvijas APK nosacījumus, izvērtējot piemērojamā soda apmēra samērīgumu ar izdarītā pārkāpuma raksturu, netiek ņemti vērā atbildību mīkstinošie apstākļi, kā arī citi apstākļi, un tiek vērtēts tikai tas, ka ir izdarīts attiecīgs administratīvais pārkāpums, par ko ir paredzēts administratīvais sods četrdesmit *euro* apmērā.

Latvijas APK 32.panta otrā daļa nosaka, ka, uzliekot administratīvo sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Kā jau norādīts iepriekš, tad, Latvijas APK par konkrēto pārkāpumu paredz tikai vienu soda veidu un apmēru. Tādējādi, uzliekot administratīvo sodu, likums nepieļauj vērtēt tā apmēru, līdz ar ko šajā gadījumā nav piemērojama Latvijas APK 32.panta otrā daļa.

Minētajam lēmumam sūdzības iesniedzējs nepiekrīt un pārsūdz pilnā apmērā. Sūdzībā norādīts, ka neviens normatīvais akts neuzliek pienākumu transportlīdzekļa vadītājam, kas pārvadātāja uzdevumā veicis pasažieru komercpārvadājumus, noskaidrot pasažiera personību, līdz ar to sūdzības iesniedzējam pasažiera personas dati nebija zināmi. Pēc pasažiera lūguma apstājies, jo pasažierim bija invalīdu stāvvietas izmantošanas karte, kas ļauj apstāties 326.ceļa zīmes darbības zonā.

2014.gada 4.jūnijā tiesā saņemti iestādes rakstveida paskaidrojumi, kuros norādīts, ka 2014.gada 12.martā iestāde veica sabiedriskā pakalpojuma sniegšanai nelicencētu pārvadātāju un licencētu neregulāro pārvadātāju pastiprinātu kontroli un konstatēts, ka /adrese/, transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ apstājās 326.ceļa zīmes darbības zonā, lai izlaistu un uzņemtu pasažierus. Iestāde secina, ka lietā nepastāv strīds par to, ka sūdzības iesniedzējs apstājās 326.ceļa zīmes darbības zonā.

Protokola sastādīšanas brīdī pārkāpējs nav izteicis savus iebildumus, vai norādījis, ka nepiekrīt protokolam, kas liecina par to, ka viņš ir apzinājies par kāda CSN pārkāpuma izdarīšanu tiek saukts pie administratīvās atbildības un piekritis tam.

Iestādes darbinieka ziņojumā norādīts, ka transportlīdzeklis stāvējis un tajā neatradās neviena persona, bet pārkāpējs norādījis, ka apstājies pēc pasažiera (invalīda) lūguma un izlaidis pasažieri. Lai gan policijas darbinieka liecības (arī paskaidrojumi un dienesta ziņojumi) nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tomēr policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra spriedums lietā Nr.AA 13-05/5, 2005.gada 9.decembra spriedums lietā Nr.666-05/5). Tā kā iestāde šādus pierādījumus nav konstatējusi un tā kā pārkāpējs ir personīgi ieinteresēts lietas iznākumā, iestāde piešķir augstāku ticamību iestādes darbinieka ziņojumam un secinājumiem un pārkāpēja paskaidrojumus par invalīda izlaišanu vērtē kritiski.

Identiskas sūdzības, kurās tiek izklāstīti tādi paši lietas apstākļi un apstāšanās iemesli ir iesnieguši arī citi SIA /Nosaukums A/ darbinieki, kas iestādei kopā ar lietā esošajiem pierādījumiem, liek kritiski vērtēt pārkāpēja sūdzībā izteikto apgalvojumu patiesumu. Tāpat arī iestāde uzskata, ka izdarītais pārkāpums nav uzskatāms par maznozīmīgu.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi sūdzības pamatojumu, pārsūdzētā iestādes lēmuma motivāciju un iesniegtos paskaidrojumus, atzīst, ka lēmums atstājams negrozīts un sūdzība noraidāma.

Latvijas APK $289.^{13}$panta trešā daļa nosaka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu klāsts nav nepieciešams.

Novērtējusi pārsūdzēto lēmumu un sūdzības iesniedzēja argumentus, tiesa atzīst, ka lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, iestāde ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, vispusīgi novērtējusi pierādījumus un izdarījusi pamatotus secinājumus, līdz ar to tiesa pievienojas pārsūdzētā lēmuma motivācijai.

Administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Proti, lai personu administratīvi sodītu (un lēmums par sodīšanu būtu tiesisks un pamatots), jākonstatē Latvijas APK paredzēto objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums.

/pers. A/ sodīts par Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 11.punktā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, proti, par stāvēšanu 326.ceļa zīmes darbības zonā.

CSN 135.11.punktā noteikts aizliegums apstāties un stāvēt 326.ceļa zīmes darbības zonā.

Latvijas APK 289.^{13}panta trešā daļa nosaka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu klāsts nav nepieciešams.

Novērtējusi pārsūdzēto lēmumu, iestādes paskaidrojumus un sūdzības iesniedzēja argumentus, tiesa atzīst, ka lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, iestāde ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, vispusīgi novērtējusi pierādījumus un izdarījusi pamatotus secinājumus, līdz ar to tiesa pievienojas pārsūdzētā lēmuma motivācijai un atbilstoši LAPK 289.^{13}panta trešajai daļai izvērstāku argumentu izklāstu nesniedz.

Tiesa uzskata, ka iestāde no lietas materiāliem pievienotajiem foto attēliem un video kopsakarā ar policijas amatpersonas ziņojumā norādīto informāciju, pamatoti atzinusi, ka pārkāpuma konstatēšanas laikā transportlīdzeklis ir stāvējis, bez piespiedu apstāšanās iemesla.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmo daļu ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Savukārt saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 1.panta 8.punktu visām fiziskajām un juridiskajām personām ir saistošs Ministru kabineta normatīvais akts, kas nosaka ceļu satiksmes kārtību – Ceļu satiksmes noteikumi. Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 135.11.punktam aizliegts apstāties un stāvēt 326.ceļa zīmes („Apstāties aizliegts") darbības zonā.

Līdz ar to secināms, ka /pers. A/ novietojot transportlīdzekli 326.ceļa zīmes darbības zonā, ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 135.11.punkta prasības un tādējādi izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru paredzēta atbildība Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 11.punktā.

Saskaņā ar Latvijas 149.^{10} panta piektās daļas 11.punktu par stāvēšanu 326.ceļa zīmes darbības zonā paredzēta administratīvā atbildība – administratīvais sods transportlīdzekļa vadītājam 40,00 *euro*apmērā.

Atbilstoši Latvijas APK 22.pantā noteiktajam, administratīvais sods ir atbildības līdzeklis, kas tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Tiesa, izvērtējot piemērotā soda veidu un mēru, atzīst, ka tas ir piemērots taisnīgi un samērīgi ar izdarīto pārkāpumu atbilstoši Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 11.punktā paredzētā soda apmēram, jo citus alternatīvus sodus panta sankcija neparedz.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka pārsūdzētais lēmums ir likumīgs un pamatots un tā atcelšanai nav pamata, savukārt sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6} pantu, 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{13}pantu un 289.^{18}pantu, tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka /pers. B/ 2014.gada 11.aprīļa lēmumu Nr.10/ZV147190/1 un /pers. A/ (personas kods /personas kods/) sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā.

Izskaidrot, ka pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā no 2014.gada 17.jūnija.

Saskaņā ar "Paziņošanas likuma" 8. panta trešo daļu dokuments, kas paziņots kā ierakstīts pasta sūtījums, uzskatāms par paziņotu septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā.

Tiesnese A.Orniņa